

ה"ט 55263/08/17 - ח. נ. נגד נ. ב., י. ב., א. ז., ל. ש., ח. א.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ל
לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין
ה"ט 55263-08-17 נ. נ. ב. ואח'

המבקשת:
נגד
ח. נ.

המשיבים:
1. נ. ב.
2. י. ב.
3. א. ז.
4. ל. ש.
5. ח. א.

החלטה

"I didn't want us to burn out I didn't come here to hurt you now I can't stop"

Already Gone", Kelly Clarkson"

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. ביום 30.08.17 ניתן צו במעמד צד אחד כנגד המשיבה 1 על ידי כב' השופטת ערקובי. הצדדים הוזמנו לדיון בפניי ביום 5.9.017 והרחיבו את טענותיהם.

לטענת ב"כ המשיבים רוב המשיבים אינם מכירים את המבקשת והמבקשת אף אינה מכירה אותם.

לטענת ב"כ המבקשת הרקע להגשת הבקשה הוא סכסוך משפחתי בין המשיבה 1 לבן זוגה הנוכחי של המבקשת. המשיבים 1-5 חברו יחדיו להציק למבקשת בגין כך. הם הגיעו בלילה לבית המבקשת ושלחו הודעות ווטסאפ הכוללות איומים וכן צילומים של ילדי המבקשת. ילדי בן הזוג אמרו שמשיבות 3-5 ישבו בבית המשיבה 1 ותכננו להציק לאביהם ולמבקשת.

לטענת ב"כ המשיבים, המבקשת ניהלה רומן עם בן זוגה של המשיבה 1 ו"הוציאה את האדון מהבית אל בין זרועותיה". אחות המשיבה נסעה לבית במושב, לקחה את הטלפון שלה וצילמה אך לא נכנסה לבית.

דיון והכרעה

צו למניעת הטרדה מאיימת הוא הליך מיוחד וייחודי, גם מבחינה פרוצדוראלית וגם מבחינת הסעדים שניתן לקבל במסגרתו.

החוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001 (להלן: "החוק") מגדיר בסעיף 2 שבו, מהי הטרדה מאיימת וזו לשונו:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.

(ג) לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או

(ד) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

בדברי ההסבר של הצעת החוק נאמר, כי המושג "הטרדה מאיימת" מקורו בשפה האנגלית **STALKING** שמתייחס **לדפוסי התנהגות** הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד. וכך צויין בדברי ההסבר לחוק:

"מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים כל אחד בפני עצמו עבירה פלילית. . . . עם זאת, גם הטרדה ואיומים מרומזים משתמעים בעקיפין שאינם עולים כדי עבירה פלילית עלולים ליצור כמכלול הטרדה מאיימת".

בסעיף 2 (א) לחוק נקבע, כי יש להניח כי המטריד ישוב להטריד ויפגע בשלוות חייו או בפרטיותו, או בחירותו של אדם אחר.

המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, אלא מבחן אובייקטיבי ובסעיף קטן 2 (ב) לחוק, נתן המחוקק דוגמאות להטרדה מאיימת(ראה בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים, [פורסם בנבו], מפי כב' השופט יעקב שיינמן).

החוק הינו חלק ממערך החקיקה הכללית במדינת ישראל שחלקו קיים מקדמת דנא וחלקו חקיקה חדשה יחסית הבאה, למנוע ולעצור ככל האפשר, התנהגות אלימה בחברה הישראלית, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965, בחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א - 1991 ובחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ההטרדה כמשמעותה בחוק למניעת הטרדה מאימת, הינה פגיעה בכל דרך שהיא באורח חייו ובשלוות חייו של האחר, בין אם הדבר נעשה במישרין ובין אם הדבר נעשה בעקיפין ומשמעות המילה "מאיימת", משמעה שהיא צופה פני עתיד, דהיינו, כי המטריד יחזור על מעשיו ולא דווקא במשמעותמילולית הרגילה של איום.

השופט דרורי בבר"ע (י-ם) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים, [פורסם בנבו] תק-מח 2004(3), 2651 ציין:

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית משפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמן בסעיף 1 שבו... ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

כשביהמ"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד הצווים מכוח החוק למניעת הטרדה מאימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין, ונדרש איזון בין הזכויות.

האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדובר בזכויות יחסיות באופיין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגשים. ולפיכך, בבואי לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, איומים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיותו או שלמות גופו ונפשו של האדם.

ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו), ציין כב' השופט דנציגר:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

מששמעתי את טענות הצדדים ובבואי לשקול את האיזון שבין רצון המשיבה 1 ליצור קשר עם בן זוגה של המבקש ובין הזכות לפרטיות של המבקשת באתי לידי מסקנה כי אין אפשרות לכפות על אדם להיות בקשר עם אדם אחר אפילו אם המשיבה טוענת כי בן זוגה "נגנב" על ידי המבקשת ושכח שהוא אבי ילדיה.

על אף שקיימת "סמכות מקבילה" הן לבית משפט השלום והן לבית משפט לענייני משפחה לדון בצווים מעין אלו, סבורני שהמחלוקת כפי שנגלתה בפני ראוי שתידון בבית משפט לענייני משפחה, שכן המשיבה איננה ה"מטרידן המצוי" אלא מי שכנראה אינה יודעת גבולות והנסיבות שנוצרו משבשים את שיקול דעתה. אהבה נכזבת היא דלק נפיץ להתנהגות לא נורמטיבית, כפי שעולה מהשיר היפה של קלי קלרקסון "Already Gone", אשר שורות אחדות ממנו הבאתי בפתיח החלטתי זו.

לבית המשפט לענייני משפחה הידע, הניסיון, הכישורים והכלים (לרבות יחידות סמך עם בעלי מקצוע בתחום העבודה הסוציאלית והפסיכולוגיה) להתמודד עם סוגיות כאלו.

יתירה מזו, שופט משפחה חשוף לעבר, למידע ולניואנסים שאינם נחשפים בפנינו, לאור הכלל של "דיון בדלתיים סגורות"

ומן הראוי שהתפיסה הבסיסית של החוק לפיה "משפחה אחת - בית משפט אחד" (ראה **ד' ארבל, י' גייפמן** "חוק בית- המשפט **לענייני משפחה, תשנ"ה-1995**" הפרקליט מג (תשנ"ז) 431, יישמר גם בעניין צו להטרדה מאימת מסוג זה.

סבורני שמן הראוי להותיר את הצו כמות שהוא, לא לבטלו כליל כדרישת המשיבה 1 ולא להרחיבו למשיבים האחרים כדרישת המבקשת בכדי לאפשר לצדדים למצות את טענותיהם של המעמד אישי בערכאות המוסמכות לכך, שיש בידיהן, כאמור לעיל, את הכלים להתמודד עם סוגיות מסוג זה.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מורה על השארת התוקף של הצו שנתן כב' השופטת ערקובי ביום 30.08.17 על כנו עד ליום 28.02.018.

במידה והמבקשת תרצה להאריך או להרחיב את הצו, או המשיבה לצמצמו, יהיה עליהן להגיש בקשה בעניין זה לבית משפט לענייני משפחה ולצרף את הבעל/המאהב/הידוע בציבור, כצד להליך.

בנסיבות העניין, לא ראיתי לנכון לעשות צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ז, 09 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.